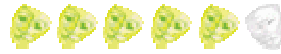

Good things do come in small sizes...

af Louise Nabe

Café Teatrets intime og hyggelige Café Scene byder i disse dage på et fint og velspillet kammerespil, der præsenteres af det engelsksprogede teaterselskab WHY NOT Theatre Company. Vita and Virginia er historien om et dybt og langvarigt kærlighedsforhold mellem to af det 20. århundredes mest feterede kvindelige forfattere: Virginia Woolf og Vita Sackville-West. Men forestillingen er i den grad også et bevis på, at det ikke nødvendigvis kræver rødt plys på sæderne, en overdådig scenografi eller et kæmpe budget for at lave god, gedigen og rørende teater.

Fortællingen om Vita and Virginia begynder efter et selskab, hvor de forfatterinder mødte hinanden og kort efter indledte en brevveksling, båret af en på den ene side (Vitas) målrettet og på den anden side (Virginias) usikker men stærk fornemmelse af, at der var noget helt særligt ved modparten. Med tiden bliver brevvekslingen mere stabil, åbenhjertig og lidenskabelig, og de to kvinder indleder såvel et dybfølt venskab som en lidenskabelig affære i en tid, hvor enhver afvigelse fra den ægteskabelige "norm" var utænkelig og uhørt.

Minimalisme når det er bedst

Hele forestillingen udspiller sig på Café Teatrets lille caféscene, hvor man som tilskuer sidder dejlig tæt på de dramatiske karakterer på scenen. Det er en fordel som tilskuer, men må kun gøre skuespillerens arbejde med at bringe liv til en dialog, der for hovedparten af forestillingens vedkommende er i form af brevvekslinger.

Med hjælp fra blot to træstole og den lille scenes bagtæppe har instruktør Barry McKenna (der tidligere bl.a. har iscenesat Flammens Muse og H3K) i samarbejde med Angela Heath-Larsen (Vita) og Sue Hansen-Styles (Virginia) ikke desto mindre bragt liv, varme OG (ikke mindst) bevægelse ind i forestillingen.

Nårlidt er uendeligt godt

Især Sue Hansen-Styles har en helt særegen naturlighed i sine replikker og fremtoning (hun ligner i øvrigt Virginia Woolf næsten skræmmende meget), der udstråler Virginia Woolf i hele hendes til tider skrøbelige, til tider stærke natur. Angela Heath-Larsens Vita er måske en anelse for teatralisk fremstillet, men hendes karakters urengelske aristokratiske personlighed, gør dette ikke så meget i længden ... og så har hun en ganske uimodståelig måde at levere dén vidunderlige britiske humor, der gennemsyrrer de to kvinders brevvekslinger. Replikker som "I nearly dropped a tear into my poached egg" kunne ikke gøres mere britiske eller mere "to the point".

Summa summarum - hvis du vil opleve en lille perle af en forestilling midt i det københavnske virvar af teatertilbud, så er Vita and Virginia et rigtig godt og underholdende bud.

På billederne: Angela Heath-Larsen og Sue Hansen-Styles Fotograf: Tai Segel